

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΒΙΑΝΝΙΤΩΝ

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ

Η επαρχία μας, ανάμεσα σε άλλες περιοχές της Ελλάδας και στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης, βρίσκεται στην πρώτη γραμμή ως προς την απώλεια ανθρώπων και τις υλικές ζημιές που έπαθε από τη γερμανική λαιλαπα του 1941—1945. Εκατοντάδες οι νεκροί, περισσότερα από δέκα τα καμένα χωριά της επαρχίας μας και τα γειτονικά της επαρχίας Ιεράπετρας.

«Να καταβληθούν αποζημιώσεις από τους Γερμανούς για τις ζημιές που προκάλεσαν», είναι μια από τις πρώτες αποφάσεις των συμμάχων νικητριών δυνάμεων μετά το Β' Παγκόσμιο πόλεμο. Για τη χώρα μας εγκρίθηκε το ποσό των 7,1 δισεκατομμυρίων δολαρίων αξίας του 1938, που φθάνουν τα 30 σημερινά δισεκατομμύρια, ποσό μηδαμινό μπροστά στις ζημιές: νεκροί περισσότεροι από το 10ο του πληθυσμού, καταστροφή του 25ο του δασικών εκτάσεων, του 23ο του οικοδομών και σιδηροδρομικών γραμμών, κτιρίων και τηλεγραφικών εγκαταστάσεων από 70—100ο.

Πέραν όμως από τις ζημιές αυτές και τα έξοδα κατοχής που επιβάρυναν το Ελληνικό δημόσιο οι Γερμανοί και οι Ιταλοί πήραν χρηματικά ποσά κατευθείαν από την Τράπεζα της Ελλάδος υπό μορφή δανείων. Το ποσό αυτό αναφέρει ο ακαδημαϊκός καθηγητής κ. Αγγελος Αγγελόπουλος με τους πιο μετριοπαθείς υπολογισμούς και με τόκο 3ο του ανέρχεται στο ποσό των 13 δισ. δολαρίων και με τα προηγούμενα έχουμε σύνολο 43 δισεκατομμύρια δολάρια. Μας χρωστά δηλ. η Γερμανία 6 τρισεκατομμύρια 450 δισεκατομμύρια δρχ. και δεν μας τα δίνει, όχι γιατί δεν έχει, αλλά γιατί δεν θέλει, κι εμείς με χλιαρό τρόπο θιγούμε κατά καιρούς το θέμα.

Έτσι όταν το 1964 η τότε κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου έστειλε τον κ. Αγγελόπουλο στη Δυτ. Γερμανία να ανακινήσει το θέμα, η Δ. Γερμανία απάντησε ότι αναγνωρίζει κάποιες απαιτήσεις της Ελλάδος, αλλά θα διακανονιστούν μετά την οριστική ρύθμιση του προβλήματος των επανορθώσεων με την υπογραφή της οριστικής συνθήκης ειρήνης. Σαράντα πέντε χρόνια πέρασαν από τότε που τελείωσε ο πόλεμος κι ακόμα δεν έχει υπογραφεί η οριστική συνθήκη ειρήνης. Κι αυτό γιατί, όπως ορίζει η συμφωνία του Λονδίνου του 1952 την οποία συνήψαν η Αγγλία η Γαλλία και οι ΗΠΑ και επικύρωσε η Ελλάδα το 1955 «για τη ρύθμιση των εξωτερικών χρεών της Γερμανίας», η Ομοσπονδιακή Γερμανία απαλλασσόταν από την υποχρέωση να καταβάλει τις πολεμικές επανορθώσεις μέχρι να γίνει η τελική ρύθμιση του «Γερμανικού ζητήματος». Κι αυτό εις βάρος όλων των μικρών χωρών, που αυτές ουσιαστικά έπαθαν τις ζημιές και καταστροφές.

Αυτό επιβεβαιώνει και η Δυτικογερμανική προέβει στην Αθήνα με την απάντηση που δίνει τον Ιούλιο του 1988 σε έρευνα του δημοσιογράφου κ. Αλεξ. Κουτουμητοπούλου: «Η οριστική ρύθμιση του ζητήματος των επανορθώσεων είναι συζητημένη με μια ελεύθερη συμφωνημένη υπογραφή συνθήκης ειρήνης για όλη τη Γερμανία. Η Ο.Δ. Γερμανία δεν μπορεί να καταστεί υπεύθυνη για το γεγονός ότι μέχρι σήμερα παραμένει ανοικτό το θέμα της υπογραφής «συνθήκης ειρήνης» με την ενιαία Γερμανία. Αυτό σφειλείται στη διαίρεση της Γερμανίας.

Το Μάιο του 1990 οι προθέσεις είναι πιο ξεκάθαρες. Ο εκπρόσωπος της δυτικογερμανικής Κυβέρνησης απορρίπτει πλήρως την ιδέα της υπογραφής συνθήκης Ειρήνης. «Εάν, λέει, την υπογράψουμε, θα πρέπει να πληρώσουμε και πολεμικές αποζημιώσεις».

Έτσι με τα χρήματα των μικρών χωρών πραγματοποιήθηκε το γερμανικό οικονομικό θαύμα και οι δικαιούχοι υποφέρουν οικονομικά.

Χαρακτηριστικά είναι τα άρθρα των καθηγητών Ν. Κιτσιρή, Α. Αγγελόπουλου, Σ. Μαζιμού, Χ. Ευελπίδη, Αλ. Διομήδη και Σ. Μπάτση στα οικονομικά περιοδικά «Ανταίος» και «Νέα Οικονομία» το 1947—1949, στα οποία διατύπωναν με πειστικά επιχειρήματα ότι η Ελλάδα μπορούσε να έχει μια αυτόνομη ανάπτυξη αποφεύγοντας τα δάνεια Τρούμαν και Μάρσαλ, αρκεί να έπαιρνε τις πολεμικές αποζημιώσεις από τη Γερμανία.

Σήμερα τι κάνουμε; Στις προγραμματικές δηλώσεις του Έλληνα πρωθυπουργού στις 26/4/90 στη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Πλούσια ήταν η κίνηση των Συλλόγων της επαρχίας το μήνα Δεκέμβρη και τις γιορτές των Χριστουγέννων.

Στη συνέχεια παραθέτουμε ανταποκρίσεις που πήραμε:

Για τα 70 χρόνια, από το θάνατο του Ιωάννη Κονδυλάκη Διαβάτη, πραγματοποιήθηκαν στην Αθήνα, οι παρακάτω εκδηλώσεις, από το Σύλλογο Βιαννιτών της Αθήνας «Ο Διαβάτης».

Την Πέμπτη 13.12.90 στις 12 το μεσημέρι, σε συνεργασία με την Ένωση Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών, και την Παγκρήτιο Ένωση Αθηνών, στην αίθουσα τελετών της ΕΣΗΕΑ Ακαδημίας 20, πραγματοποιήθηκε εκδήλωση από πλήθος κόσμου, πάνω από 150 συνεπαρχιώτες, ανθρώπους των γραμμάτων και τεχνών, του πολιτικού κόσμου κλπ.

Διακρίναμε τον Υπουργό Μική Θεοδωράκη, τον αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Μανώλη Δρετάκη, τον πρώην Υπουργό Μανώλη Κοθρή, τους Βουλευτές Ηρακλείου Κωστή Μπαντούβα και Δημ. Σαρρή, τον εκπρόσωπο της ΠΕΑΕΑ κ. Βασίλη Γιανναράκο, τον Πρόεδρο του Συλλόγου Κρητών Επιστημόνων κ. Φαρό, δημοσιογράφους και πλείστους άλλους της κοινωνικής και πολιτικής ζωής της Αθήνας.

Στην αίθουσα και δίπλα στο βήμα παρευρίσκονταν βρακοφόροι και κοπέλες του χορευτικού συγκροτήματος της Παγκρήτιας Ένωσης.

Πριν από τον κύριο ομιλητή, τον Ακαδημαϊκό — δημοσιογράφο κ. Πέτρο Χάρη, ο Αντιπρόεδρος της ΕΣΗΕΑ κ. Αλεξ. Πρίφτης σε σύντομη εισήγηση του αναφέρθηκε στην οργάνωση της εκδήλωσης, για τα 70 χρόνια από το θάνατο του δημοσιογράφου—λογοτέχνη και πρώτου προέδρου της ΕΣΗΕΑ, Ιωάννη Κονδυλάκη—Διαβάτη. Έπειτα ο Πρόεδρος της Παγκρήτιας Ένωσης κ. Μιχάλης Πριναράκης αναφέρθηκε ιδιαίτερα στον Κρη-

τικό Κονδυλάκη με το συγγραφικό του έργο και την ιδιομορφία του. Στη συνέχεια ο Πρόεδρος του Συλλόγου Βιαννιτών «Ο Διαβάτης» κ. Γιάννης Κασαπίτης, αφού ευχαρίστησε τους συνδιοργανωτές της εκδήλωσης και τους παρευρισκόμενους, αναφέρθηκε ιδιαίτερα με λίγα λόγια στη γενέτειρά του τιμωμένου. Η ΒΙΑΝΝΟΣ υπήρξε μια ακμάζουσα πολιτεία στην αρχαιότητα, από την εποχή του Μινωικού πολιτισμού. Ήταν μια από τις 100 πόλεις της Κρήτης. Βιαννιτές άποικοι πιστεύεται ότι ίδρυσαν στη Νότιο Παλλία την ακμάζουσα σήμερα ΒΙΕΝΝΑ.

Στην νεότερη Ελληνική Ιστορία η Βιάννος κατέχει μια εξέχουσα θέση στον εθνικό, πολιτικό και πολιτιστικό τομέα με την ανάδειξη πολλών αξίων, διακεκριμένων ανθρώπων. Ιδιαίτερη θέση θέσει κατέχει ο Γεώργιος Παπαμαστοράκης, Πρωθυπουργός της Κρητικής Πολιτείας.

Και μεσουραίνει η Βιάννος

Ο ΔΙΑΒΑΤΗΣ ΣΕ ΔΡΑΣΗ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ Δ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗ

Ήταν πραγματικά πετυχημένες και εντυπωσιακές οι τελευταίες εκδηλώσεις του «ΔΙΑΒΑΤΗ» της Αθήνας: 1. Εκδήλωση για τα 70 χρόνια από το θάνατο του Ι. ΚΟΝΔΥΛΑΚΗ στην Ένωση Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων της Αθήνας, στις 13 Δεκεμβρίου. 2. Συνεστίαση των Βιαννιτών της Αθήνας στο κέντρο της ΖΟΡΜΠΑΣ. 3. Εκδρομή 8—9 Δεκεμβρίου Μυκήνης — Ναύπλιο — Παλαμίδι — Πορτοχέλι — Σπέτσες. Διανυκτέρευση στο ξενοδοχείο «ΞΕΝΙΑ» Ναυπλίου. Με την εκδρομή αυτή, από την οποία όλοι μείναμε τόσο ενθουσιασμένοι, θα ασχοληθώ στο άρθρο αυτό.

Αποκομμένοι από τη Βιάννο, η σύζυγός μου κι εγώ, με τα συχνά μας ταξί

στην συμβολή της στην Εθνική Αντίσταση με τους ηρωικούς αγώνες τους και το ολοκαύτωμα της επαρχίας το 1943 από τους φασίστες καταχτητές. Ο σεμνήσιμος αγνός μεγάλος πατριώτης Ταγματάρχης Αλέξανδρος Ραπτόπουλος έδωσε πρώτος το σάλπισμα από την Κρήτη, σ' όλη την Ελλάδα, για την αντίσταση κατά του φασισμού. Ζωντανά ντοκουμέντα είναι αναμφισβήτητα γι' αυτό και περιμένουν την ιστορική δικαιοσύνη.

Στη συνέχεια πήρε το λόγο ο κύριος ομιλητής που με εμπνευσμένη ομιλία του που κράτησε πάνω από 1 ώρα ανέλυσε το συγγραφικό και λογοτεχνικό έργο του Ιωάννη Κονδυλάκη.

Στο τέλος στο Φουαγιέ της ΕΣΗΕΑ, οι Σύλλογοι της Παγκρήτιας Ένωσης και «Διαβάτης» δεξιώθηκαν τους παρευρισκόμενους με κρητική ρακή, ξηρούς καρπούς και καλιτσούνα.

Την επόμενη μέρα Παρασκευή το βράδυ στο κρητικό κέντρο «Ζορμπάς», Συγγρού και Ιφιγενείας, συνεχίστηκε η εκδήλωση, με τη συμμετοχή πολλού κόσμου.

Διακρίναμε το βουλευτή Ηρακλείου κ. Σαρρή, ενώ ο βουλευτής κ. Μπαντούβας μας έστειλε χειροεπιτήριο μήνυμα, τον αντιπρόσωπο της ΠΕΑΕΑ κ. Βασίλη Γιανναράκο, τον πρόεδρο της Παγκρήτιας Ένωσης κ. Μιχάλη Πριναράκη, τον Πρόεδρο της Ένωσης Κρητών Επιστημόνων κ. Φαρό, δημοσιογράφους και πολλούς άλλους.

Ο Γ. Γραμματέας του Συλλόγου κ. Γ. Παναγιωτόπουλος σε σύντομη ομιλία του αναφέρθηκε διεξοδικά στη ζωή και το έργο του τιμωμένου. Στη συνέχεια ο δικηγόρος κ. Γρηγόρης Παπαμαστοράκης διάβασε 2 χρονολογήματα του Κονδυλάκη και ένα ποίημα της Κατίνας Παϊτζή.

Επεκράτησε πολύ κέφι και χορός μέχρι το πρωί.

ειρωνευτεί λέγοντάς μου «Τι Λωζάνη, τι Κοζάνη» ή «Παινάς το σπίτι σου, για να μην πέσει...» Και βέβαια δεν πρέπει να παραλείπουμε να ειπαινούμε το σπίτι μας, που το αξίζει όμως, σε μια εποχή που πολλοί Έλληνες, ιδιαίτερα νεόπλουτοι περιφρονούν τα ελληνικά όμορφα τοπία, που τόσο θαυμάζονται από τους ξένους, και είναι υπερέφανοι, γιατί πάνε συχνά στην Ιταλία, την Ελβετία, την Τουρκία! Βέβαια καλό είναι να επισκεπτόμαστε ξένες πολιτισμένες χώρες, έτσι και αν, όπως έλεγε ο ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, βλέπουμε μόνο διτρίνες κατάσταση ματών σ' αυτές. Μα σήμερα δεν είναι για μένα απαράδεχτο το γεγονός ότι η Τουρ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Σε προηγούμενο σημείωμα των Β.Ν. και με τίτλο «Καλή αρχή» αναφερθήκαμε στην ασφαλτοστρωση του δρόμου από τη θέση Βούλιασμα μέχρι την Αγία — Μονή. Τελικά έφτασε μέχρι το γήπεδο του «Πατούχα», λίγα μέτρα από τη Μονή.

Επανερχόμαστε σήμερα για να τονίσουμε την ανάγκη να χαρακτηριστεί το έργο συνεχιζόμενο και το Νομαρχιακό Συμβούλιο στην κατανομή κονδυ

λίων, να ψηφίσει ανάλογο ποσό για τη συνέχισή του.

Το έργο αυτό, που που πολύ έπρεπε να είχε χαρακτηριστεί επαρχιακός δρόμος, είναι ανάγκη να ολοκληρωθεί το συντομότερο για να εξυπηρετήσει τους οικισμούς Αγ. Νικόλαου, Καψάλων και Κερασοκάμμου, ενώ παράλληλα εξυπηρετείται με αυτόν το μεγαλύτερο μέρος της αγροτικής περιοχής της Κοινότητας Άνω Βιάννου.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Πριν από χρόνια ομάδα συνεπαρχιωτών και με έξοδα του Συλλόγου της Αθήνας «Ο Διαβάτης», γύρισαν ταινία με θέμα τα χωριά της επαρχίας μας. Η ταινία αυτή παρουσιάστηκε σε συνεστίαση του «Διαβάτη».

Παρακαλείται οποιός την έχει στα χέρια του ή γνωρίζει πού βρίσκεται να την παραδώσει ή να ενημερώσει τον «Διαβάτη» και τα Β.Ν.

Είναι απαραίτητη για την προβολή της επαρχίας μας σε διάφορες εκδηλώσεις.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΠΑΝΑΝΑ

Προς τη Βουλή των Ελλήνων — μέσω του Προέδρου της Βουλής

Από την Αθήνα, τον τόπο παραγωγής μπανάνων, απευθύνω δημοσίως δύο ερωτήσεις στον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων για ενημέρωση του Σώματος:

1) Μπορεί ή δεν θέλει η Κυβέρνηση να προστατεύσει την ντόπια μπανάννα

της Κρήτης;

2) Μπορεί όμως και έχει υποχρέωση να ενημερώσει τους Έλληνες καταναλωτές αν η εισαγόμενη μπανάννα είναι οικονομικά ελεγχόμενη και δεν διατρέχει κανένα κίνδυνο η υγεία τους και των παιδιών τους.

Ο Πρόεδρος του Συνόμου Αρδης Μπαρτίτακης Μανώλης

Πολλές φορές μέχρι σήμερα έχομε κάνει γνωστό στους συνεπαρχιώτες μας που κάθε μήνα παίρνουν και διαβάζουν τα Β.Ν., ότι δεν έχουν κανένα άλλο πόρο για την έκδοσή τους εκτός από τη συνδρομή τους.

Σήμερα, που τα γενικά έξοδα για την έκδοση των Β.Ν. έχουν αυξηθεί κατά πολύ, η συνέχιση της έκδοσής τους έχει γίνει προβληματική. Γι αυτό αναγκαζόμαστε να αυξήσουμε την ετήσια συνδρομή σε 1000 δρχ. και να παρακαλέσουμε όλους τους συνδρομητές που επιθυμούν να συνεχίσουν τα Β.Ν. την έκδοσή τους, να στέλνουν τακτικά τη συνδρομή τους.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Κέντρου Υγείας Δντής	22669
Πηροφορίες	22625 ή 22647
Ίατρείο Άγροτικό Πεύκου	31377
Χωροφυλακή Υποδιόκιση Βιάννου	22206
Χωροφυλακή Σταθμός Πεύκου	31376
Γυμνάσιο Βιάννου	22230
Άγρονομείο Βιάννου	22006
Είρηνοδικείο	22211
Συνεταιρισμός Βιάννου (Γραφεία)	22226
Συνεταιρισμός Βιάννου (Έλαιουργείον)	22136
Ο.Τ.Ε. (Βλάχαι)	22121
Ο.Τ.Ε. (πληροφορίες)	22215
Έλληνικά Ταχυδρομεία	22203
Κτηνιατρείο	22090
Φαρμακείο	22.140
Γεωπόνοι	22317
Α.Τ.Ε. Βιάννου	22.180

ΑΓΟΡΑΙΑ

Πετράκης Χαρ. — Βιάννος	22051
Ζαΐμάκης Θεόφιλος — Βιάννος	22304
Θεοδοσάκης Γεώργιος — Πεύκος	31437
Καρσάκης Έμμανουήλ — Λουτράκι	22103
Λαοθιωτάκης Γ. — Βιάννος	22355
Χατζάκης Ιωάννης — Άγιος Βασίλειος	31301
Γαλανάκης Μιχ. — Χόνδρος	22101
Ψαρολογάκης Κων. — Χόνδρος	22109
Σοφοκλής Παπαδάκης — Καλάμι	31275
Ιωάννης Κονσολάκης — Άμυρά	31420

(Γιά υπεραστικά: 0895)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Η κ. Χριστίνα συζ. Εμμ. Σπανιάκη γέννησε αγόρι
— Η κ. Λούλα συζ. Νικ. Μπριντάκη γέννησε αγόρι.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

— Μιχάλης Εμμ. Καδιανάκης και Ελένη Εμμ. Σηφάκη
ΣΤΗΝ ΑΝΩ ΒΙΑΝΝΟ
Σοφία Δ. Γουρνεζάκη και Μανόλης Σχοινιανάκης
— Μανόλης Τσικνάκης και Αμαλία Δημ. Δοριάκη

ΓΑΜΟΙ

ΣΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Σπαύρος Εμμ. Λυριντζάκης και Ειρήνη Αρ. Κοικιάδη.
— Χαράλαμπος Νικ. Ραπτάκης και Νίκη Εμμ. Μανετάκη
— Γιώργης Ι. Κόμης και Χριστίνα Περυσινάκη

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΣΤΗ ΒΙΑΝΝΟ:
Εμμανουήλ Κ. Φουρναράκης
— Μιχαήλ Χρήστου Γουρνεζάκης
ΣΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ
— Χαράλαμπος Ι. Στειακάκης
— Άννα Μαθιουδάκη, καθηγήτρια Σωματικής Αγωγής.
ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ
Ιωάννης Β. Διακάκης
ΣΤΟ ΧΟΝΔΡΟ
Παπα—Νικολ. Μανετάκης

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στους αγαπητούς μου Χαρ. Νικ. Ραπτάκη και Νίκη, κόρη Εμμ. Μανετάκη, που έκαμον τους γάμους των, απευθύνω τις ευχές μου και τα θερμά μου συγχαρητήρια.
Γιάννης Νεραντζάκης

Στον ανιψιό μας Παπαδάκη Γεώργιο του Κων/νου, από τα Χανιά, που πήρε με άριστα το πτυχίο της Σχολής Πολιτικών Μηχανικών του ΕΜΠ ευχαριστούμε καλή σταδιοδρομία.
Θεός Καδιανάκης και παιδιά.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο και τα μέλη του Πολιτιστικού Συλλόγου Αμυρά ευχαριστούν θερμά τον Εμμανουήλ Χριστόφρου Αναστασάκη, εκδότη, κάτοικο Αθηνών, για την ευγενή προσφορά ενίσχυσης του Συλλόγου μας με το ποσόν των 400.000 δρχ. στη μνήμη του πατέρα του Χριστοφώρου Αναστασάκη. Τα χρήματα αυτά ο Σύλλογός μας ήδη τα έ-

χει διαθέσει για τα επιχρησματο της αίθουσας του Συλλόγου που βρίσκεται στην πλατεία του χωριού και είναι εμβαδού 163 τ.μ.
Ο Πρόεδρος του Π.Σ.Α. Δημήτριος Μαθιουδάκης

Ευχαριστούμε πολύ όλους που μας συμπαροστώθηκαν στην αρρώστια της μητέρας μας Ειρήνης Μυλωνάκη και στο βαρύ μας πένθος.

Τα παιδιά της κι εγγόνια της Μαρία — Γιώργος — Ειρήνη Χαράλαμπος Ματζαράκη

Όλους όσους μας συμπαροστώθηκαν με οποιοδήποτε τρόπο στο βαρύτατο πένθος μας, για το θάνατο του λατρευτού μας συζύγου, πατέρα και παππού παπά Νικολάου Μανετάκη ευχαριστούμε θερμάτα.

Ιδιαίτερα ευχαριστούμε το Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πέτρας κ.κ. Νεκτάριο, τους ευλαβείς κληρικούς, την κοινότητά μας και όλους όσους παροβρέθηκαν στην κηδεία που έγινε στο χωριό Χόνδρος — Βιάννου.
Η σύζυγος τα παιδιά τα εγγόνια

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

ΣΥΝΕΠΑΡΧΙΩΤΩΝ:

Η κ. Πόπη Αντωνάκου, το γένος Δημ. Βαρδάκη, δικηγόρος, πέτυχε σε διαγωνισμό για τη θέση Παρέδρου στον κλάδο των δικαστών.

ΝΕΟΙ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Η Λήδα Δ. Ραπτάκη πήρε το πτυχίο της Οδοντιατρικής Σχολής Αθηνών.
— Ο Νίκος Δημ. Ασπτάκης πήρε το πτυχίο του Μηχανολόγου Παραγωγής από το Πολυτεχνείο Κρήτης.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

1) Ελαιόφυτο στη θέση Σπαρτί Άνω Βιάννου πενήντα (50) ελαιόδένδρων περίπου, ποτιστικό με αρκετή έκταση για δένδροφύτευση.

2) Στη θέση Κέντρα έκταση 6—7 στρεμμάτων επίπεδη, κατάλληλη για θερμοκήπιο ή οποιαδήποτε καλλιέργεια.

Πληροφορίες: κ. ΜΑΡΑΚΗ τηλ. 01—9426601.

Νεκρολογία ΠΕΛΛΑΣ Ι. ΚΟΝΤΑΚΗ

Όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο των Β.Ν., στις 13 Νοεμβρίου πέθανε σε νοσοκομείο της Λονδίνου η Πέλλα σύζυγος του συνεπαρχιώτη δικηγόρου Γιάννη Κοντάκη και τάφηκε, σύμφωνα με την επιθυμία της, στο Κεφαλοβρύσι της Βιάννου, χωριό του συζύγου της.

Η νεκρώσιμη τελετή, με τη συμμετοχή εκατοντάδων Ηρακλειωτών και πολλών κατοίκων της Επαρχίας Βιάννου, της Αθήνας κ.ά., εψάλη στο Μητροπολιτικό Ναό του Αγ. Μηνά και σ' αυτήν προέστη ο Αρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Τιμόθεος.

Τη νεκρή, που ως τις τελευταίες μέρες της ζωής της (πέθανε σε ηλικία 51 ετών) εργαζόταν ως υποδειγματική υπάλληλος στον Δικηγορικό Σύλλογο Ηρακλείου, αποχαίρετσαν ο δικηγόρος κ. Στ. Καστρινάκης, Γεν. Γραμματέας του Δικ. Συλλόγου Ηρακλείου, και ο τ. καθηγητής της Παιδ. Ακαδημίας Ηρακλείου κ. Κ. Στεφανάκης, που είπε τα εξής:

«Καλότυχτοι, λέει στην τραγωδία του «Αντιγόνη» ο Σοφοκλής, όσοι στη ζωή τους δεν δοκίμασαν συμφορά. Γιατί, όταν ο θεϊκός σεισμός χτυπήσει κάποιο σπιτικό, δεν σματα τούν οι συμφορές να το δέρονουν για πολλές γενιές».

Τα λόγια τούτα του μεγάλου τραγικού βρίσκουν, αγαπημένη μας Πέλλα, τραγική επαλήθευση στην περίπτωση της πατρικής σου οικογένειας. Πολύ μικρή έχασες τη μητέρα σου κι έτσι εσύ και τ' αδέρφια σου δεχτήκατε το πρώτο χτύπημα στη ζωή. Ανακούφιση στην πρώτη αυτή συμφορά ήταν η εξαιρετη μητριά σας Ελευθερία, που σας περιέβαλλε πάντα με την πιά μεγάλη αγάπη της και τώρα θρηνεί απαρη γόρητη τον πρόδρο χαμό σας. Ακολούθησε ο ξαφνικός θάνατος του αδελφού σου, που άνοιξε καινούριες πληγές στο πατρικό σου σπιτί, και πρόσφατα ο θάνατος του πατέρα σου που λάτρευες και σε λάτρευε.

Μα οι συμφορές δεν σταμάτησαν εκεί, Ξαφνικά, πριν από μερικά χρόνια, αντιμετώπισες πολύ σοβαρό πρόβλημα της υγείας σου. Γι' αυτό πήγες στο Λονδίνο, απ' όπου γύρισες τότε με πολύ βελτιωμένη την κατάσταση σου. Και ξανάρχισες την κανονική σου ζωή και τη μεγάλη δραστηριότητα που πάντα σε χαρακτήριζε.

Στην οικογενειακή σου ζωή διακρινόσουν για τις πολλές αρετές σου. Ήσουν προικισμένη με πολλά χαρίσματα, αφοσιωμένη στους δικούς σου και μαζί με τον άντρα σου, που τόσο τον χτύπησε η ζωή, φροντίζατε για το καλό και την πρόοδο της μοναχοκόρης σας Ελευθερίας.

Στην κοινωνική σου ζωή είχες εξασφαλίσει την πιά μεγάλη αγάπη και εκτίμηση των συνανθρώπων σου με την ευγένεια, την ευπροσπορία, την καλοσύνη, τον πλούτο και την υψηλή ποιότητα των συναισθημάτων σου και τις άλλες αρετές του χαρακτήρα σου. Τον πλούτο της ψυχής σου και την ανωτερότητα του χαρακτήρα σου δείχνει και η τελευταία σου ειθυμία, λίγο πριν μπει στο χειρουργείο, σε περίπτωση θανάτου, αντί για λουλούδια και στεφάνια να προσφερθούν χρήματα για το Γηροκομείο της Βιάννου.

Στον επαγγελματικό τομέα ήσουν υπόδειγμα πολύ ευσυνείδητης υπαλλήλου, όπως έδειξες και τον τελευταίο καιρό, που παρά τον καινούργιο κλονισμό της υγείας σου εξακολούθησες να εκπέσεις το καθήκον σου στο Δικηγορικό Σύλλογο Ηρακλείου ως την ώρα που ξανάφυγες για το Λονδίνο, τακτοποιώντας ως την τελευταία λεπτομέρεια όλες τις υποθέσεις και εκκρεμότητες. Πήγες για δεύτερη φορά στο Λονδίνο με τον άντρα σου και την κόρη σου, με την επείδα και πάλι να αποκατασταθεί η υγεία σου. Δυστυχώς όμως αυτή τη φορά ο αδυσώπητος θάνατος σε νίκησε, τόσο ξαφνικά και απροσδόκητα γερμίζοντας πόνο ανείπωτο και βαθύτατο οδύνη τις

ψυχές όχι μόνο της οικογένειάς σου, των δικών σου και των φίλων σου, αλλά και της κοινωνίας του Ηρακλείου και άλλων περιοχών που σε γνώριζαν. Η πάνδημη συμμετοχή στην κηδεία σου δείχνει πόση αγάπη και εκτίμηση είχες αποκτήσει στη σύντομη σχετικά ζωή σου.

Ο πρόωρος χαμός σου δεν σου επέτρεψε να δεις όπικς σνειρευόσουν την κόρη σου, που κυριολεκτικά λάτρευες και, μαζί με τον δυστυχισμένο σήμερα σύζυγό σου, προσπαθούσες να της εξασφαλίσεις ό,τι καλύτερο μπορούσες για μια ευτυχισμένη ζωή και αποκατάσταση.

Αυτή είναι, αλίμονο, πολλές φορές η σκληρή και ανεξιχνία στη μοίρα του ανθρώπου: να κόβεται ξαφνικά και απροσδόκητα, άδικα για τη δική μας αντίληψη, το νήμα της ζωής του πάνω στην ακμή και της ηλικίας και της δραστηριότητας και των οραματισμών του. Τη μοίρα αυτή του ανθρώπου μας δίνουν πολύ επιγραμματικά οι στίχοι του νεο-

έλληνα ποιητή:
Στον πολυτάραχο γιολό του κόσμου μίαν ημέρα / διαβάτης πολυάσχαλος περνάσαν το αγέρα./

Το πάτημά του εφάνηκε στην άμμο την αυγή, / μ' άγριο το κύμα εδιάβηκε τη νύχτα και το σβει.

Αυτή ήταν κι η δική σου μοίρα, αλησμόνητη Πέλλα, που δεν μπόρεσαν να αποτρέψουν ούτε οι πολλές αρετές σου ούτε η αγάπη των δικών σου, των συγγενών και των συμπολιτών σου. Και φεύγεις τόσο σύντομα από τη ζωή, αφήνοντας πίσω σου πόνους και καημούς στην οικογένειά σου, στους συγγενείς και φίλους και σε καθένα που σε γνώρισε.

Ας είναι ελαφρό το βιαννίτικο χόμα που θα σε σκεπάσει σε λίγο σύμφωνα με την επιθυμία σου, και η καθολική συμμετοχή της κοινωνίας μας στο βαρύτατο πένθος των δικών σου ας απαλύνει λίγο τον αβάστακτο πόνο τους.

Αιώνια σου η μνήμη, αγαπητή μνήμη μας Πέλλα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η Επιτροπή του Γηροκομείου ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΒΙΑΝΝΟΥ σιθανάται την ανάγκη να ευχαριστηθεί και από τη θέση αυτή των Β.Ν. τους παρακάτω δωρητές:

1. Σεβασμ. Μητροπολίτη Πέτρας κ.κ. ΝΕΚΤΑΡΙΟ για την αγάπη, το πατρικό ενδιαφέρον και την κατανόησή του στο θέμα του Γηροκομείου.
2. Μαρία Π' Γερμανού Κόμη στη μνήμη των νεκρών της δρχ. 5.000
3. Τ.Ο. ΠΑΣΟΚ Βιάννου αντί στεφάνου στη μνήμη Μανόλη Δασκαλάκη 5.000 δρχ.
4. Οικογ. Μανόλη Παπαγιάννη 5.000 δρχ.
5. Χρυσάνθη Παπαγιάννη 10.000
6. Αντί στεφάνου στη μνήμη Μιχαήλ Γουρνεζάκη — Νοσοκόμοι:
— Οικογ. κ. Γρηγόρη Σηφάκη 5.000
— Γιώργο και Μανόλη Αναστασίακη 10.000
— Σύλλογο ΔΙΑΒΑΤΗ 10.000
— Τ.Ο. ΠΑΣΟΚ Βιάννου 5.000
— Οικογ. κ. Λευτέρη Μαστρογιωργάκη 5.000
— Οικογ. κ. Μανόλη Παπαγιάννη 10.000
— κ. Νομισάτρο Ηρακλείου 5.000
— Οικογ. κ. Φραγκιαδάκη Γιάννη 10.000
— κ. Μαρία Παπαδημητράκη 5.000 δρχ.
— Οικογ. κ. Δημητρίου Παπαματθαίου 5.000
— κ. Χρυσάνθη Ηγουμιεδίου 5.000
— Οικογ. κ. Μύρου Κουτρομπάκη 5.000
— Οικ. κ. Αντωνίου Σπυριδογιαννάκη 5.000
— Οικογ. κ. Εμμ. Γ. Σπανιάκη 3.000
— κ. Κατίνα χ. Μιχ. Γουρνεζάκη 10.000
7. Οικ. Κουζαράκη Γρηγόρη και Αταλάντη
—οικ. Τριανταφύλλου Στέλλας στη μνήμη αδελφής και θείας Κονταξάκη Κατίνας 10.000

και συγγενών 5.000
11. Εμμανουήλ Χαρ. Κουδυνάλη αντί μνημοσύνης στη μνήμη του γιού τους Χαράλαμψη 15.000

12. Δέσποινα χ. Ανδρέα Παπαδάκη στη μνήμη συζύγου — συγγενών 5.000

13. κ. Μαρία χ. Δημ. Κουφαλιτάκη στη μνήμη συζύγου 5.000 δρχ.

14. κ. Δημήτρη Ι. Παπαδομαρκάκη στη μνήμη γονέων — συγγενών 20.000

15. οικογ. Ιωάννη — Ζωής Παπαδομαρκάκη στη μνήμη της κόρης τους Ρηνούλας 10.000

16. κ. Ευαγγελία Δημοπούλου στη μνήμη του συζύγου της δρχ. 5.000

17. κ. Μανόλη Καδιανάκη και παιδιά του στη μνήμη Ροδάνθης Καδιανάκη 20.000

18. Αντί στεφάνου στη μνήμη Αμαλίας Εμμ. Γουρνεζάκη:

— Τμήμα Αιμοδοσίας Βενιζελείου Νοσοκομείου 5.000

— Κατίνα — Μιχάλης Γουρνεζάκης 5.000

19. Βασιλική και Περικλής Βλαχάκης στη συμπλήρωση 1 χρόνου από το θάνατο του αδελφού τους Γιώργου 10.000

20. Βασιλική Βλαχάκη στη συμπλήρωση 9 χρόνων από το θάνατο του συζύγου της δρχ. 5.000

21. Π' Γιάννη Μηλιαρά στη μνήμη της συζύγου του Ειρήνης πρεσβυτέρας 10.000

22. Αντί στεφάνου στη μνήμη Νικολάου Μανετάκη, ιερέως:

— Ενορία Χόνδρου 10.000

— Ενορία Περβόλας 5.000

— κ. Μανόλη Κων/νου Μανετάκη 5.000 δρχ.

23. Κατίνα Τσοπάκη στη μνήμη των νεκρών της 5.000

24. κ. Μιχαήλ Κουφαλιτάκη στη μνήμη συζύγου του Παρασκευής 10.000 δρχ. γονέων και αδελφών 10.000 δρχ.

Όλους τους παραπάνω δωρητές και κείνους που κατέθεσαν χρηματικά ποσά στα Β.Ν. και σε άλλες τοπικές εφημερίδες τους ευχαριστούμε θερμά και ευχόμαστε ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ, καλή και ευλογημένη χρονιά και ό,τι επιθυμεί έκαστος.

ΔΩΡΕΕΣ

Μας έστειλαν:

Για το Γηροκομείο Βιάννου στη μνήμη Πέλλας συζ. Ιωάννη Κοντάκη:

- Ο κ. Μιχ. Πιτροπάκης δικηγόρος 10.000
- Ο κ. Νικηφόρος Παπαδάκης 10.000
- Ο κ. Μιλτιάδης Ψυμαδάκης 10.000
- Η οικογ. Εμμ. Μπαλολάκη 5.000
- Η οικογ. Φωτεινής Παπαδημητροπούλου 15.000
- Η οικογ. Χριστόφορου Παπαδημητράκη 10.000
- Ο κ. Εμμ. Ποντικάκης 5.000
- Ο κ. Εμμ. Βιαννιτάκης 5.000
- Η κ. Αγγελική Ιατράκη 5000
- Η κ. Αριστεΐδη Ινιλιτάκη 5.000
- Ο κ. Κων. Τούλης 5.000
- Η οικογ. Αγγελικής Λουλάκη 10.000
- Ο κ. Ανδρέας Λιανέρης δικηγόρος 15.000
- Ο κ. Εμμ. Σπανιάκης φωτογράφος 5.000
- Ο κ. Δημ. Γιαλισδάκης Εφημέριος, Κεφαλοβρυσιού 10.000
- Ο κ. Φωκίων Αγαπητός υπ) 10.000
- Η κ. Αικατερίνη Αστρουλάκη 2.000
- Ο κ. Αντώνης Μαυράκης 10.000

5.000

— Η οικογ. Γεωργ. Τ. Παπαμαστοράκη 10.000

— Το Κοινοτικό Συμβούλιο Κεφαλοβρυσιού 35.000
— Ο κ. Ευστράτιος Καμπέλης 5.000
— Ο Δικηγορικός Σύλλογος Ηρακλείου 10.000

Επίσης για το Γηροκομείο:

- Η κ. Ελευθερία Ζάχα στη μνήμη της αδελφής της Μαρίας 5.000
- Ο κ. Νίκος Γ. Στιβακτάκης στη μνήμη της μητέρας του Ζαχαρέντας 5.000
- Ο κ. Εμμ. Χαμηλάκης στη μνήμη της μάνας του 5.000
- Η κ. Συγκελάκη Άννα του Γ. στη μνήμη της θείας της Ειρήνης Μυλωνάκη 5.000
- Ο κ.κ. Γεώργιος και Μαρία Μουζουράκη στη μνήμη της μητέρας τους Ειρήνης Μυλωνάκη 10.000
- Η κ. Αικ. Παπαγιαννάκη στη μνήμη του γιού της Νικολάου και των αδελφών του Μανόλη και Γεωργίου 5.000
- Ο κ. Εμμ. Γεωργ. Τσαγκουρλής στη μνήμη του πατέρα του 5.000
- Ο Δικηγορικός Σύλλογος Ηρακλείου στη μνήμη της Πέλλας συζ. Ι. Κοντάκη για το Σύλλογο Φίλων του παιδιού 10.000 και για τη Στέγη Ανήλικων 10.000

«ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Μηνιαία έκδοση στην υπηρεσία

δλων των Βιαννιτών

Έκδοτής — Διευθυντής

Γ. Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ

Όδός 1866 άριθμ. 110, τηλ. 282.808

Φιλολογική επιμέλεια κειμένων

Κ. Γ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

Έβανς 83 (Στοά Μουρτζή) τηλ. 242.040

Έτήσιες συνδρομές

Ίδιωτών

Κοινοτήτων—Σχολείων — Ένοριών

δρχ. 500

» 600

Έμβάσματα: Γ. Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗ

Έπιστολές γιά τήν ύλη:

Γ. Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗ: 1866 άρ. 110 Έράκλειο

Κ. Γ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗ: Καποδιστρίου 39 Έράκλειο

Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ή μή δέν έπι-

στρέφονται. Τά ένυπόγραφα άρθρα έκφράζουν

τις απόψεις των συντακτών τους.

ΕΝΑΣ ΦΙΛΟΣ

Γράφει ο ΑΝΤΩΝΗΣ Ε. ΣΤΙΒΑΚΤΑΚΗΣ

Έχω ένα φίλο πιστό κι αγαπημένο. Ο φίλος αυτός δε μου μοιάζει στην όψη και τη μορφή. Δεν έχει ανθρώπινη λαλιά, δεν περπατά, δεν είναι καν άνθρωπος ή ζώο. Μου φαίνεται όμως πως έχει ψυχή και αισθάνεται, πως χαίρεται και λυπάται, υπομένει και ελπίζει, πως με αγαπά όπως τον αγαπά κι εγώ. Κι ακόμη πως έχει ένα δικό του τρόπο να συνομιλεί μαζί μου, να επηρεάζει τις σκέψεις μου και την ψυχική μου διάθεση.

Ο φίλος μου αυτός είναι ένας αιωνόβιος πλάτανος που υψώνει το περήφανο κορμί του έξω από την αυλή του σπιτιού μας. Ο χοντρός κορμός του με τις μεγάλες κευφάλες του μαρτυρούν την ηλικία του.

Δίπλα στον κορμό του μια θρυσούλα τονίζει συνεχώς το γλυκό τραγούδι της. Πάνω στα καταπράσινα κλαδιά του χτίζουν την άνοιξη τις φωλιές τους τα πουλιά και κάθε πρωί ακούεται από το δέντρο μια υπέροχη συναυλία που κάνει την καρδιά μου να φτερουγίζει.

Πόσα γλυκά συναισθήματα με συνδέουν μ' αυτό το δέντρο!

Πόσες φορές έπαιξα κρυφτό με τους φίλους μου μέσα στην κευφάλα του, πόσες φορές κάθισα το καλοκαίρι στον ίσκιο του, πόσες άλλες δροσίστηκα με το κρυστό νερό της θρυσούλας που τρέχει στη ρίζα του! Και πόσες φορές την άνοιξη, καθισμένες στο παράθυρό μου, βλέπαμε να μου στα καταπράσινα φύλλα του κι ένιωθα μέσα μου τη χαρά και την ελπίδα να ξαναγεννιούνται με το φως της άνοιξης!

Το χειμώνα πάλι, πολλές φορές στέκομαι στο παράθυρό μου και τον βλέπω γυμνό από φύλλα και με-

λαγχολικό να απλώνει με παράπονο τα γυμνά κλαδιά του γύρω και η μελαγχολία αυτή μεταδίδεται και στη δική μου ψυχή. Όμως στη γυμνά αυτά κλαδιά, καθώς τα χτυπά η βροχή και τα δέρνει ο άνεμος, φαίνεται να πλανιέται μια μεγάλη υπομονή και η γλυκιά προαιωνία της άνοιξης, που θα του επιτρέψει να συνεχίσει τον προορισμό του στη φύση.

Όλα αυτά γεννούν στο μυαλό μου πολλές σκέψεις. Θέλω κι εγώ, σαν το αγαπημένο μου αυτό δέντρο, να νικήσω όλες τις δυσκολίες της ζωής και να εκπληρώσω το δικό μου προορισμό.

Έτσι το δέντρο αυτό είναι πανέμορφο και δροσερό στολίδι του χωριού μας και για μένα καλός φίλος, σύντροφος και εμπνευστής στην πορεία της ζωής!

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: (Τον Νοέμβριο κυκλοφορούν δύο ακόμη βιβλία του Αντώνη Σ. Στιβακτάκη: «ΔΥΟ ΦΟΡΕΣ ΚΙ ΕΝΑΝ ΚΑΙΡΟ» και «ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ». Επίσης ετοιμάζεται και θα κυκλοφορήσει προσεχώς το βιβλίο —ντεκουμέντο— «ΚΑΤΗΓΟΡΩ ΤΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ», τόμος Α.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Στις 27 του Γενάρη ημέρα Κυριακή και ώρα 11 π.μ. θα πραγματοποιηθεί Γενική Συνέλευση των μελών του Διαβήτη.

Η Συνέλευση θα γίνει στα γραφεία του Συλλόγου, Πανεπιστημίου 34 και Ιπποκράτους 1, στον 7ο όροφο.

Καλούνται όλα τα μέλη να παρευρεθούν. Θα γίνει οικονομικός και διοικητικός απολογισμός και θα επακολουθήσει το κόψιμο της Πρωτοχρονιάτικης πίτας.

ΣΤΕΛΙΟΣ Μ. ΧΑΤΖΑΚΗΣ

ΟΡΘΟΔΟΝΤΙΚΟΣ (MASTER OF DENTAL SCIENCE)

Ειδικευμένος επί τριετία στο Πανεπιστήμιο LUND Σουηδίας.

Εγκαταστάθηκε στο Ηράκλειο και δέχεται στο Ιατρείο του επί της οδού Μιλάτου 23 (3η πάροδος Ιδεμενέως από ΑΣΤΟΡΙΑ) Καθημερινά (εκτός Σαββάτου) μόνο με ραντεβού.

Πρωί: 09.00 — 13.00

Απόγευμα: 17.30 — 20.00

(εκτός Τρίτης) Τηλ. 223.669

Το τραγούδι της καμπάνας

ΤΟΥ Κ. ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΡΑΝΤΖΑΚΗ

Στη ρίζα του Μεγάλου Πλάτανου, έξω από το Σχολείο, δίπλα στον ποταμό, που δεν έτρεξε σταγόνα εφέτος, κάθεται ολαμόναχος ο φίλος μου ο Γιάννης ο Νέρης. Είχε γυρίσει από μια μεγάλη βόλτα, στον Κερατόκαμπο, Ξερόκαμπο, Αγία Παρασκευή, ελαφρά κουρασμένος και παραπονεμένος. Η φετινή ξερατίλα, η φετινή δυστυχία, αποτυπωμένη πάνω του! Και στα δέντρα και στα ζώα και στους ανθρώπους.

Τέτοιο κακό δεν ξανάγινε ποτέ στα χωριά μας, ποτέ στην επαρχία μας, Σταγόνα δεν κατέβασε οφέτος ο ποταμός, οι πηγές του Γαμπριγιέλε, του Χολασπία σχεδόν ξερές, του Μαυρικού, του Σκλαβού, των Τσιγκουνιών, κατάξερές...

Κανείς παλιός χωριανός μας, κι έχουμε πολλούς πάνω από 90 χρονών, δεν θυμάται τέτοια δυστυχία! Ευτυχώς που έχουμε τις γεωτρήσεις κι αυτές, κατά θεία οικονομία, τα κατάφεραν και βάπαξαν.

Ευτυχώς που είχαν γίνει τα μεγάλα αρδευτικά έργα, από τα Ολοκληρωμένα Μεσογειακά Προγράμματα, και ποτιζόνταν οι πιο πολλές ελιές, και διατηρηθήκανε σε καλή σχετικώς κατάσταση όσα λιόφυτα ποτιζόντανε.

Γιατί σ' άλλα, όσα δεν ποτιζόντανε, και σε άλλα χωριά της επαρχίας, όπου δεν υπάρχουν έργα αρδευτικά, η καταστροφή είναι πλήρης! Το λάδι που θέλουν να περάσουν, δεν θα βγάλουν οι πιο πολλές οικογένειες.

Αποτυπωμένη στα πρόσωπα των ανθρώπων η θλίψη, αλλά κι η εγκαρτέρηση κι η ελπίδα. Τώρα βρέχει, κι η φύση προσπαθεί να αμυρρήνει, προσπαθεί να κρύψει τα σκελετωμένα χάλια της! Παντού φυτρώσανε χορταράκια, πρασίνισε ο τόπος. Το χρώμα της ελπίδας γέμισε τη φύση και τις καρδιές μας.

Οι ελιές όμως, ολόγυμνες οι περισσότερες, χλωμές και μαραιμένες, χωρίς καρπό, υψώ-

νουν στον ουρανό τα σκελετωμένα κλωνάρια τους σαν χέρια που δένονται και παρακαλούν το Θεό να μην ξεναφέρει τέτοια χρονιά...

Κάθεται λοιπόν βραδάκι, ηλιοβασιλέμα, κάτω από το μεγάλο πλάτανο, ο φίλος μου ο Γιάννης ο Νέρης. Τα λίγα πουλάκια, που έμειναν ζωντανά από τη θεομηνία, πεπαιρημένοι στα κλαδιά του, τραγουδούν σιγά και διακριτικά, προσπαθούν με το τιπίβισμά τους να δώσουν την ελπίδα, να πείσουν τον άνθρωπο να ξεχάσει το κακό παρελθόν, να τον πείσουν ότι η ζωή συνεχίζεται...

Όλοι ριχτήκανε να μαζέψουν τις λίγες ελιές που έμειναν από την ξερατίλα και τη δίψα. Μιά δεν θ' αφήσουν!...

Πολλοί με τ' αυτοκίνητα γυρίζουν από τα λιόφυτα, μα οι πιο πολλοί με τα ζώα τους, με τις κασίκες και τα πρόβατά τους, σαν τα παλιά καλά χρόνια...

Μα είναι όμως και παραμονές Χριστουγέννων. Τη γέννηση του Θεανθρώπου περιμένουμε. Το διαλαλεί πρωί και βράδυ το τραγούδι της καμπάνας, που ξεχύνεται πρωί και βράδυ από τα τέσσερα καμπαναριά! Ελπίδα και χαρά, δημιουργεί κάθε γέννηση, καθετί νέο! Ετοιμασίες στα σπιτία, ετοιμασίες στις εκκλησίες ετοιμασίες παντού. Μαζεύονται οι ξενιταμένοι μας κοντά στους ασπρομάλληδες, εξαΰλωμένους γονείς τους! Χαρές στο χωριό, χαρές παντού!

Η αναποδιά πέρασε. Τώρα βρέχει κάθε μέρα. Η γης ποτίζεται, πρασίνισε ο τόπος! Γεμάτα τα χωράφια βρούβες, ραδικία, γλυκοσυριές, σκούλους, αρχατζικιάκια, πικρόβρουβες. Τσαντιές, καλαθιές αμανιτές κρατάνε κάθε βράδυ οι χωριανοί μας και κάνουν τηγανιές, που μυρίζει ο τόπος!

Γυρίσαμε σελίδα λευκή, σελίδα άγραφη, σελίδα ελπίδας. Πάει η κακοκεφιά, η απόγνωση από την ξερασία. Ξαναγεννιέται η ελπίδα πως δεν θα ξανάρ-

θει τέτοια χρονιά. Και δεν θα ξανάρθει, γιατί δεν ξαναγίνθηκε αυτό που έγινε φέτος. Τα μικρά παιδιά, σμέριμνα και γελαστά παίζουν, τα γέλια τους γεμίζουν χαρά κι ιδιαιρότητα το χωριό.

Οι νεαροί μας, τα παλικάρια μας, φωνασκούν, πειράζουν, πειράζονται, τρέχουν με τα μηχανάκια τους πάνω κάτω, κάνουν σούζες και γεμίζουν ζωή το χωριό.

Το τραγούδι της καμπάνας αντιλαλεί, οι παπάδες μας νεόπατοι, σχεδόν παιδιά οι δυο, με ευλάβεια και χαρά στολίζουν, ετοιμάζουν τις εκκλησίες μας για τη μεγάλη, την άγια εορτή των Χριστουγέννων. «Η Παρθένος σήμερα τον υπερούσιον τίκτει!...».

«Χριστός γεννάται, δοξάσατε...», ψάλλουν οι καλοί μας ψάλτες. Γεμάτες οι εκκλησίες, χαρούμενα νιάτα και πάλλευκα γηρατιά υμνούν το Θεό μας! Κι ελπίζουν... Αναζωογονημένα τα χωριά μας, ξεχνούν το γκριζό, το σκυθρωπό, και κοιτούν με δύναμη το μέλλον.

Δεν τη φοβόμαστε την κακή χρονιά. Πέρασαμε χειρότερα, φτώχειες, γδύμνιες, κινδύνους. Πέρασαμε κατοχή, Γερμανούς, Ιταλούς, εκτελέσεις, φωτιές, καταστροφές, κι αντέξαμε. Θα τα καταφέρουμε πάλι. Ο καλός Θεός, ο άγιος Θεός, θα μας βοηθήσει, όπως πάντα, να ξεπεράσουμε την κακή χρονιά. Το τραγούδι της καμπάνας μας δίνει χαρά κι ελπίδα! Την ξεπεράσαμε κι όλας! Ηράκλειο 15 /12/1990

Εκείνοι που φεύγουν

ΙΕΡΕΥΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΕΤΑΚΗΣ

(1911 — 1990)

Με βυζαντινή τελετουργική μεγαλοπρέπεια, ιεροπρέπεια και κατάλυξη, χοροστατούντος του Σεβασμ. Μητροπολίτου Πέτρου κ. Νεκταρίου και με την πάνδημη συμμετοχή κλήρου και λαού, κηδεύθηκε το Σάββατο 29/12/1990 στο Χόντρο ο πρεσβύτερος π. Νικόλαος Μανετάκης, ο οποίος πέθανε την Παρασκευή 28/12 απρος τα αγαπητά του Κυρίου σκηνώματα. Ο εκλιπών ιερέας υπηρέτησε πάνω από πενήντα χρόνια ως εφημέριος το λαό του Χόντρου και απεδίημσε από τα πρόσκαιρα στα αιώνια αφήνοντας μνήμη αγαθή και μεγάλο πνευματικό έργο.

Όσο χρόνο ποίμαινε τον λαό του Χόντρου τον υπηρέτησε με αίσθημα ευθύνης, με αυτοθυσία και αυταπάρνηση. Ετέλεσε χιλιάδες λειτουργίες και ακολουθίες και εκατοντάδες μυστήρια. Συγχρόνως άσκησε με πνεύμα διακρίσεως και συγκοινωνίας της διακονία του πνευματικού, αναπαύοντας συνηθισμένες που ζητούσαν κάτω από το ιερό του επιτραχήλιο την ελπίδα και τη λύτρωση. Ήταν κοσμημένος με φυσικά αναμφισβήτητα χαρίσματα (υψηλός, ευθυτενής, καλλιφρονος) τα οποία του προσέδωσαν μια ιερή μεγαλοπρέπεια την ώρα που ιερουργούσε, δημιουργώντας μια απόκοσμη, κατασκευτική ατμόσφαιρα που συγκινούσε κάθε ανθρώπινη καρδιά. Ήταν πιστός στα δόγματα, την τάξη και τις παραδόσεις της Ορθοδοξίας την οποία υπηρέτησε με πνευματικό ηρωισμό, αυταπάρνηση και αυτοθυσία.

Εκτός από το ανεκτίμητο

πνευματικό του έργο, άφησε φεύγοντας και πολυμελή οικογένεια, αποτελούμενη από παιδιά και εγγόνια, που ανέθερε «εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου» και σήμερα υπηρετούν από διάφορες θέσεις ευδοκίμως την κοινωνία. Ειδικότερα αναφέρουμε ότι άφησε διάδοχο του γιό του π. Ιωάννη Μανετάκη, καθηγητή θεολόγο, ο οποίος συνεχίζει το πνευματικό έργο και την παράδοση του πατέρα του.

Για τον μακαριστό π. Νικόλαο, αλλά και για κάθε άλλο κληρικό της ορθόδοξης πίστεως, που τελειώνει την επίγεια ζωή του, ισχύουν τα λόγια του Ουρανοβάμονος Παύλου, ο οποίος έγραψε στο μαθητικό του Τημόθεο λίγο πριν οδηγηθεί στο μαρτύριο: «Τον λαύνα τον καλόν ηγωνίσαι, τον δρόμον τετέλεκα, την πίστιν τετήρηκα» λοιπόν απόκειται μοι ο της δικαιοσύνης στέφανος, αν αποδώσει μοι ο Κύριος εν σκεινή τη ημέρα, ο δικαίος Κριτής, ου μόνον δε εμοί, αλλά και πάσι τοις ηγαπηκόσι την εμφάνειαν Αυτού».

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Κατά τη διάρκεια της νεκρώσεως ακολουθήσας, που έγινε στον Ιερό Ναό του Ευαγγελισμού της Παναγίας, μίλησε ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Πέτρου κ. Νεκταρίου, ο οποίος με εμπνευσμένους, συγκινητικούς και γλαφυρούς λόγους εξήρε την προσωπικότητα του σείμνηστου πρεσβυτέρου και αναφέρθηκε στο απειρίγραπτο και ανεκτίμητο πνευματικό έργο το οποίο επιτελεί κάθε ορθόδοξος ιερέας.

Ηράκλειο, 30/12/1990

Α. Ε. Στιβακτάκης

Την ημέρα που τυπωνόταν το φύλλο αυτό ξέσπασε ο από μακρού προπαρασκευαζόμενος πόλεμος στον Περσικό Κόλπο.

Η Κρήτη που δεν απέχει πολύ από αυτόν με τις αμερικάνικες βάσεις που βρίσκονται πάνω σ' αυτήν είναι πολύ εκτεθειμένη σε πολυποικίλους κινδύνους.

Ας ευχθούμε οι κινητοποιήσεις των φιλειθνηκών δυνάμεων όλου του κόσμου να μην επιτρέψει την επέκτασή του.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Ηρακλείου κατά την συνεδρίασή του της 15ης Δεκεμβρίου 1990 και αφού ανακοινώθηκε ο θάνατος της υπαλλήλου του Συλλόγου Πελαγίας Κοντάκη, αποφάσισε:

- Να εκφραστούν τα συλλυπητήρια του Συλλόγου στην οικογένειά της.
- Να εκφωνήσει κατά την κηδεία της επικηθείο ο Γεν. Γραμματέας του Συλλόγου κ. Στέλιος Καστρινάκης.
- Να κατατεθούν στη

μνήμη της τα επόμενα ποσά:

- Δραχμές 10.000 υπέρ του Γηροκομείου Βιάννου
- Δραχμές 10.000 υπέρ της στέγης Αηλίκων Ηρακλείου
- Δραχμές 10.000 υπέρ του Συλλόγου οι «Φίλοι του Παιδιού».
- Να μείνουν κλειστά τα γραφεία του ΔΣΗ την ημέρα της κηδείας.

Ο Πρόεδρος ΜΙΧΑΗΛΣ ΦΑΡΣΑΡΗΣ

Ο Γεν. Γραμματέας ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΜΠΡΙΝΤΑΚΗ

Αθήνα

Γλάδστωνος 1, 2ος όροφος

Τηλ. Γραφείου 3627424 — 3613236

Οικίας 2232512

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΤΗΣ 6—1—1991

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Κοινοτικό Συμβούλιο της Κοινότητας Κεφαλοβρυσιού — Βιάννου, στη συνεδρίασή του της 6ης Ιανουαρίου 1991 και μετά την ανακοίνωση του θανάτου της Πελαγίας Κοντάκη, συζύγου, του ομοχωρίου μας Ιωάννου Γεωργ. Κοντάκη, συνταξιούχου δικηγόρου, αποφάσισε ομόφωνα:

- Να εκφραστούν τα θερμά συλλυπητήρια του Κοινοτικού Συμβουλίου στην οικογένεια του Ιωάννου Κοντάκη.
- Να διατεθεί στη μνήμη της συζύγου του το ποσό των δρχ. τριάντα πέντε χιλιάδων (35.000) υπέρ του Γηροκομείου Βιάννου, με ατομικά χρήματα του Προέδρου και των μελών του Συμβουλίου λόγω μη προβλέψεως σχετικού κονδυλίου στον προϋπολογισμό 1991 και
- Να δημοσιευθεί το παρόν ψηφίσμα στα «ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ» και
- Να επιδοθεί αντίγραφο του ψηφίσματος στον συνταξιούχο δικηγόρο Ιωάννη Γεωργίου Κοντάκη.

Αφού συντάχθηκε το πρακτικό αυτό, υπογράφεται ως ακολούθως.

Ο Πρόεδρος Ιωάννης Βραχνάκης

Τα παρόντα μέλη Λεωνίδας Ποντικάκης Ιωάννης Κοντάκης Δημήτριος Κοντάκης Γεώργιος Αγγελάκης Η Γραμματέας Θάλεια Κικάκη

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

► ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1
κία έχει το μεγαλύτερο μέ-
ρος τουριστικού συναλλάγ-
ματος από Έλληνες τουρί-
στες.

Αλλά στο άρθρο μου αυ-
τό θα ήθελα περισσότερο να
παρουσιάσω την αξεχάστη
βιαννιτική ατμόσφαιρά τις
δύο μέρες της εκδρομής.
Πρόθεσή μου δεν είναι να
μοιράσω άσκοπα κολακευ-
τικά λόγια και να θίξω
έτσι τη μετριοφροσύνη ό-
λων αυτών που κούραστηκαν
για μια τόσο ωραία εκδρο-
μή. Μα στη σημαντική επο-
χή που συχνά γκρινιάζουμε
και επικρίνουμε, δικαιολο-
γημένα ή αδικαιολόγητα,
γιατί να μην επιπαινούμε και
να μην ενθαρρύνουμε εκδηλώ-
σεις και ενέργειες αξιέπαι-
νες; Αν παραλείψουμε ε-
μείς οι παλαιότεροι ένα κα-
λό λόγο, όταν αξίζει, με-
τί κουράγιο η νέα γενιά θα
συνέχιζε τέτοιες προσπά-
θειες;

Παρακαλώ να μου συγ-
χωρηθεί αν στα ονόματα
παραλείπω τα Κορ, Κά, Δις
τα οποία θα χαλούσαν τη
φιλική ατμόσφαιρα.

Το λεωφορείο μας είναι
πολυτελέστατο με εξαιρετο
οδηγό. Μα τι λέω λεωφο-
ρείο; Από την πρώτη στι-
γμή της επιβίωσής μας έ-
χεις την αίσθηση ότι θρι-
σκεσαι σε πλούσιο βιαννί-
τικο αρχοντικό με οικοδε-
σπιάτες το ζεγγος Γιώργο
Εμμανουέλα Παναγιωτάκη.
Σε όλη τη διαδρομή, χαρι-
τωμένες κυρίες σερβίρουν
ρακή, με πασχαλινά καλι-
τσουνάκια (μικρά λυχνα-
ράκια) και άλλα σχετικά
γλυκά.

Εχομε και τις συστάσεις

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΒΙΑΝΝΟΥ

Αισθητή και η παρουσία
του Συλλόγου Γυναικών Βιάν-
νου που φέτος ξέφυγε τα όρια
του χωριού τους. Ομάδα με-
λών του Συλλόγου τραγουδή-

γνωριμίας της νέας γενιάς
προς εμάς τους παλαιούς.
Κάποτε αν τολμούσες να
πεις κάποιον με το παρα-
τσούκλι του, αυτό θα ήταν
προσβολή και αφορμή σο-
βαρού δυσάρεστου επεισο-
δίου. Στην εκδρομή οι συ-
στάσεις πήγαιναν γραμμή:
Εγώ είμαι η Κατερίνα του
Κόπελου (Αθουσάκη). Εγώ
είμαι ο Γιώργος Παναγιω-
τάκης της Μαριάννας, και
δεν έχω συγγένεια με αυ-
τόν που άκουε τους διαβό-
λους στο Φαράγγι. Για το
δραστήριο ταμια του «ΔΙΑ-
ΒΑΤΗ» Χριστόφορο Πετρά-
κη, υπάλληλο της Εθνικής
Τράπεζας, η σύσταση συμ-
πληρώθηκε με το ότι είναι
από την οικογένεια του Δι-
αβόλη. Με τέτοιου είδους
πληροφορίες η συνένωση
είναι τις πιο πολλές φορές
ασφαλής.

Σε όλη τη διαδρομή ακού-
γαμε ανέκδοτα με γλυκιά
μουσική υπόκρουση, από
κασετόφωνο σε γνήσια κρη-
τική προφορά και γλώσ-
σα. Ανεξάντλητος επίσης
σε ανέκδοτα, αρκετά γνή-
σια βιαννιτικά, ο δασνό-
μος Ι. Κατωγιαννάκης από
το Βαχό. Ασύγκριτος επί-
σης, με τα αυτοσχέδια επί-
καιρα διστιχά του ο Βάλεν-
τίνος Σταυρακάκης από το
Βαχό.

Τα ανέκδοτα αυτά, κα-
θώς και τα διστιχά, δεν εί-
ναι μόνο για διασκέδαση
και για να ξεκαρδίζεται
κανείς στα γέλια. Είναι
πλούσιο λαογραφικό υλικό
που θα μπορούσε να απο-
τελέσει ένα μεγάλο κεφάλαιο
στην Ελληνική Λαο-
γραφία γενικά. Μια πι-

νηλιά ζωγραφικής είναι κα-
θώς από τα ανέκδοτα, κι
αν τα βάλεις όλα μαζί, έ-
χεις καθαρούς ζωγραφικούς
πίνακες της ζωής, με τις
χαρές, τις λύπες, τα ήθη
και έθιμα όχι μόνο της σύγ-
χρονης γενιάς μα και των
συνθηκών που ζούσαν οι πα-
τέρες και παππούδες μας.

Είχαμε και τη λύρα με
το νεαρό δεξιότεχνη λυρά-
ρη Νικόλαο Πετρακή. Το
κακό ήταν μονάχα ότι η λύ-
ρα δεν παιζόταν σε δρόμο
ανώμαλο ή με πολλές στρο-
φές.

Για σοβαρούς λόγους α-
πουσίαζε ο πρόεδρος Ι. Κα-
σπατάκης, μα τον ανέπλη-
ρωσε επάξια η σύζυγός του
επίτ. γυμνασιάρχης Ελέ-
νη, που δόθηκε και στην
ξενάγηση σε αρχαιολογι-
κούς και ιστορικούς χώ-
ρους.

Θα ήταν παράλειψη, αν
δεν έγγραφα για τον αρχηγό
της εκδρομής, γενικό γραμ-
ματέα του «ΔΙΑΒΑΤΗ» Γι-
ώργο Παναγιωτάκη, που ό-
χι μόνο οργάνωσε και διη-
θνε στις λεπτομέρειες την
εκδρομή, μα και αποδείχθη-
κε έμπειρος ξενάγος με
ιστορικές και αρχαιολογι-
κές πληροφορίες που οπω-
σδήποτε θα χρειάστηκαν
κούραστική προπαρασκευή.

Από τα παραπάνω φαί-
νεται ότι ο «ΔΙΑΒΑΤΗΣ»
μπορεί να κάνει πολλά για
τη βιαννιτική παροικία της
Αθήνας και για την επαρχία
Βιάννου γενικότερα
και πρέπει όλοι οι συνεπαρ-
χιώτες της Αττικής να γρα-
φτούν μέλη του και να τον
ενισχύσουν με κάθε τρόπο.
Σ.Δ.Π.

ΒΙΑΝΝΟΥ

λοι και Κερατόκαμπο.
Ας αφήσουμε όμως το Μανό-
λη Παπαγιάννη στην περιγρα-
φή τους.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΕΥΠΝΗΜΑ

Όσοι έζησαν στη Βιάν-
νο τις γιορτινές μέρες που
πέρασαν, συμφωνούν σί-
γουρα με τη μελαγχολική
διαπίστωση πως «κάθε χρό-
νο και χειρότερο». Είναι
απογοητευτικό το φαινόμε-
νο να βλέπει κανείς τόσο
έντονα τα σημάδια της πα-
ρακμής, του ξεπεσμού, της
κατάπτωσης... Ενα κουρα-
σμένο, γηρασμένο χωριό,
που σέρνεται μετά βίας
στα πόδια του, ανέκφρα-
στο, ανεκδήλωτο, σφικτα-
μπαρωμένο. Με τους ανθρώ-
πους να κυκλοφορούν αδιά-
φοροι, επιφυλακτικοί, σκε-
πτικοί και σκουτοφρασμέ-
νοι. Με κουτσουρεμένο χέ-
μόγελο, χωρίς χιούμορ, χω-
ρίς κέφι, δίχως διάθεση για
ζωή, για γλέντι και δια-
σκέδαση.

Και να σκεφτεί κανείς
πως σ' αυτόν τον τόπο, πριν
από κάμποσα χρόνια, αν-
θούσαν η βιαννιτική παρέα
η βιαννιτική καντάδα, η
καλοφτιαγμένη με νόημα
μαντινάδα, το χιούμορ, το
ανέκδοτο, το πηγαίο ανε-
πιανάληπτο καλαμπουρί,
στο καφένεο, στη συντρο-
φιά και στην παρέα. Και
τότε οι οικονομικές δυνα-
τότητες ήταν ελάχιστες,
τα μέσα για τη ζωή λειψά
τα βιάσανα περισσότερο α-
πειλητικά κι αβάσταχτα.
Ομως η Βιάννος σήκωνε το
κεφάλι ψηλά, όρθωνε το
μπόι της, γελούσε με τον
πόνο της, τραγουδούσε τα
βάσανά της, γλέντούσε τους
καημούς και τα ντέρτια

της, με δυό λόγια, ζούσε τη
ζωή της, ορθόστητη και κα-
μαρωτή, δεν έσκυβε!

Δεν γνωρίζουμε ποιά ή-
ταν η εικόνα στα άλλα χω-
ριά της επαρχίας, μα πάν-
τως η Ανω Βιάννος ήταν
αγνωρίστη.

Πάλι καλά που υπάρχει
κι ο «Σύλλογος Γυναικών
Βιάννου»! Και δεν υπάρχει
οπλώς στα χαρτιά, αλλά
ζει, ενεργοποιείται, παλεύ-
ει δραστηριοποιείται και
αντιστέκεται στο μαρασμό
και στην οπισθοδρόμηση.
Και είναι παρήγορο που μέ-
σα στο αγνό σκοτάδι της
παρακμής που περισφίγγει
απειλητικά τον τόπο μας,
διατηρείται η σπιθα που
κάπου — κάπου γίνεται
λόγια αισιοδοξίας και μή-
νυμα πως δεν χάθηκαν ό-
λα, υπάρχει ακόμη ελπίδα.

Οι γυναίκες λοιπόν της
Βιάννου, για όσους δεν τό-
γνωρίζουν, με πρωτοβουλία
του συλλογικού τους οργά-
νου έφτιαξαν χορωδία και
είπαν στο χωριό τα χρι-
στούγεννιατικά κάλαντα.
Οι όμορφες γυναικείες φω-
νές, καλοβαλμένες, συντη-
ρισμένες και συντονισμέ-
νες με τα όργανα που συ-
νόδευσαν την παρέα, το βιο-
λί του Μιχάλη και του Αν-
τώνη το μπουζούκι, αντιλά-
λησαν κι αντιβούσαν στις
συνοικίες, στις γειτονιές
και στα σοκάκια ως εξαιρέ-
τικά χαρμόσυνο γεγονός!

Ξαναζωντάνεψαν παμπά-
λαια, ξεχασμένα στους και-
ρούς μας, έθιμα, ξύπνησαν

θύμησες παλιές... Τότε
που σαν κι αυτές τις μέρες
οι άνθρωποι, αγαπημένοι,
όργωναν τους δρόμους του
χωριού για να επισκεφθούν
συγγενείς και φίλους και
κουμπάρους, να πούνε τα
«Χρόνια Πολλά» να προ-
σφέρουν, να ανταλλάξουν τα
καθιερωμένα, παραδοσια-
κά ξεροτήγανα, τα γνω-
στία κουλουράκια, τις μα-
καρόνες ή ακόμα το σύγλι-
νο, το λουκάνικο, το χρι-
στόψωμο ή το φτάζυμο, μο-
ναδικά αγνά σπιτισίγια πά-
ρασκευάσματα, φτιαγμένα
από τα ζεστά και τιμημέ-
να χέρια της γιαγιάς, της
μάνας, της αδελφής... Τότε
που τα σπιτία άνοιγαν διά-
πλατα τις πόρτες, πεντα-
κάθαρα, στολισμένα με με-
ράκι, με όμορφα χειροποίη-
τα υφαντά και κεντήματα,
κι οι νοικοκυρές, στεκόν-
τουσαν με το δίσκο στο
χέρι να προσφέρουν τη μυ-
ρωδάτη ρακή, φτιαγμένη α-
πό τις ίδιες, με αμπερόζα,
ματζουράνα, βασιλικό κι άλ-
λα ευωδιαστά βότανα, που
τα καλλιεργούσαν με αγά-
πη σε γλάστρες, στα παρα-
θύρια, στα μπαλκόνια και
στα περβάζια.

Τότε που τα τραπέζια
περιμεναν στρωμένα, έτοι-
μα να δεχτούν τους γλεντι-
στάδες, τους κανταδούρους,
που γυρνούσαν από σπιτί-
σε σπιτί, με βιολιά και
μαντολίνα κι αναστατώναν
μερόνυχτα το χωριό, με τρα-
γούδια και αυτοσχέδιες μαν-
τινάδες:

—Κολή μου Βιάννο, οι φλέ-
γες σου, τα ρυακία, οι φρέ-
ματιές σου
έχουν φωνή και τραγου-
δούν τις μύριες ομορφιές
σου.

—Βιάννο μου, τα χαράκια
σου ψυχή χουνε κι εκείνα
τα χαλαδρά σου είναι
«μπαξές» που ανθούν μυρ-
τιές και κρίνα.

—Βιάννος, την ιστορία σου
τη λέει ο πλάτανός σου,
τ' ακρόκλινά του είναι
πύρσοι και διασκορπών
το φώς σου.

—Εύπνια του νού μου αρχόν-
τισσα, γλυκιά καρδιάμα
γεύτερα,
και δώσ' μου πίσω την
καρδιά που μου χεις πά-
ρει, κλέφτρα.

Τότε που οι άνθρωποι
στο χωριό μας — που δεν
τό'χε χτυπήσει ακόμη η ε-
πιδημία της αστυφιλίας —
ήταν περισσότερο δεμένοι
μπαξή τους, περισσότερα
αλτρουιστές, ειλικρινείς,
εκδηλωτικοί κι αγαπημέ-
νοι, που θα πει περισσότε-

ρο Άνθρωποι! Τότε που την
ανθρωπιά δεν την μετρού-
σαν με το «πόσα παίρνει»
«πόσα έχει» κι η ζωή ήτα-
νε λιγότερο αγχώδης, πιό-
τερο ήρεμη και ήμερη!

Αυτές κι άλλες πολλές
μνήμες ξαναζωντάνεψαν στη
σκέψη των Βιαννιτών, που
άκουσαν άξαφνα τις Βιαν-
νιτισσες να τραγουδάνε με
γλύκα τα κάλαντα παραμο-
νή κι ανήμερα των Χριστου-
γέννων, μέσα κι έξω, μα-
κριά από το χωριό. Γιατί
οι γυναίκες μας πρόσφεραν
και μια εξαιρετική πρωτο-
τυπία: Επισκέφτηκαν τα με-
τόχια και τα σπιτία στον
Αι—Νικόλα, στου Μερδά-
ρη, στους Καφάλους, στα
Μαυρογούλια, στον Κερα-
τόκαμπο. Κι ήταν μεγάλη,
ανεπιανάληπτη, όμορφη έκ-
πληξη, ν' ακούει κανείς ά-
ξαφνα τη γλυκιά μελωδία
«Καλήν εσπέραν, Αρχοντες»
και να βλέπει απρόσμενα
έξω στο μετόχι ταυ τις γνώ-
στες Βιαννιτισσες! Άνοιξαν
οι πόρτες, βγήκαν οι χωρια-
νοί στους δρόμους και στα

χωράφια έλεγαν κι αυτοί
τα κάλαντα κι ύστερα συ-
νέχιζαν με μαντινάδες και
τραγούδια! Σωστό πανηγύ-
ρι! Η Βιάννος ξανάζησε, έ-
στα για λίγο, τον παλιό ε-
αυτό της!

Πληροφορηθήκαμε πως
ο Σύλλογος Γυναικών, που
έχει παρουσιάσει αξιέπαι-
νη δραστηριότητα στη δε-
καετιαχρονη ζωή του, προ-
γραμματολογεί αξιόλογες εκ-
δηλώσεις για το ερχόμενο
καλοκαίρι. Μακάρι να εί-
ναι έτσι! Γιατί η Βιάννος
έδειξε πάλι τις μέρες που
πέρασαν πως θέλει και μπο-
ρεί να ξαναβρεί τη χαμένη
της ταυτότητα. Υπάρχει και
νεις μακάριγε που δεν εί-
ναι πρόθυμος να βοηθή-
σει; Ο Σύλλογος Γυναικών
κι ο Πολ. Σύλλογος Α. Βιάν-
νου, μα κι όλοι οι πολιτι-
στικοί Σύλλογοι της επαρ-
χίας μας, ας πάρουν την
υπόθεση στα χέρια τους κι
ας προχωρήσουν!

ΜΑΝΟΛΗΣ
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΚΟΛΟΓΟΥ

Όπως κάθε χρόνο, έτσι
κι εφέτος ο Πολιτιστικός
Σύλλογος Συκολόγου διορ-
γάνωσε εκδηλώσεις τις ημέ-
ρες των Χριστούγεννων και
της Πρωτοχρονιάς.

Το στόλισμα του Χρι-

στουγεννιάτου δέντρου
στην πλατεία του χωριού
κάτω από τον γραφικό πρί-
νο, τα χριστούγεννιατικά
κάλαντα που εφέτασαν από
τα μέλη του Συλλόγου στις
γειτονιές του χωριού και η
παιδική γιορτή με τα πλού-
σια δώρα έδωσαν ένα μή-
νυμα αγάπης και ειρήνης.

Το ημερολόγιο για ένα
ειρηνικό κι ευτυχισμένο
χρόνο ήταν και πάλι η προ-
σφορά του Συλλόγου στους
απανταχού Συκολογιανούς
και φίλους τους.

Η πολιτιστική ανάπτυ-
ξη κι η διατήρηση της πα-
ράδοσής μας ας γίνει το
σύνθημά μας.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Στην Αρδη σήμερα 16
Δεκεμβρίου 1990 μαζευτή-
καμε οι εκπρόσωποι των αγ-
γυροπαραγωγών και μπα-
νανοπαραγωγών της Κρή-
της — Ενώσεις — Συν)
μοί — Αγροτικοί Σύλλογοι
— Κοινοτικά Συμβόλια και
πολλοί αγανακτισμένοι πα-
ραγωγοί.

Αφού καταδικάζουμε την
κυβερνητική αδιαφορία για
τη μη παρουσία της στη
σύσκεψη:

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΜΕ

Θεωρούμε καταστροφική
τη μέχρι σήμερα αγροτική
πολιτική της Κυβέρνησης
για τα Κρητικά προϊόντα
αγγούρι — μπανάνα.

ΖΗΤΑΜΕ

1) Να δοθεί κάλυψη του
κόστους παραγωγής 90
δρχ ανά κιλό αγγούρι για
την εσωτερική και εξωτερι-
κή αγορά.

2) Να προστατευθεί η
ντόπια παραγωγή μανά-
νας και να σταματήσει η
εισαγωγή μπανάνας.

3) Να ενημερωθεί ο κατα-
ναλωτής για τους κινδύνους
που διατρέχει η υγεία του
από την εισαγόμενη μπανά-
να.

4) Να προβληθεί το ντο-
κιμαντέρ από την ΕΤ—1
που ετοιμάσαν οι δημοσιο-
γράφοι με χρήματα του
Ελληνικού φορολογούμενου σε
κατάλληλη ώρα και πολλές
φορές για την ενημέρωση
του καταναλωτή.

Εάν δεν λυθούν τα προ-
βλήματά μας, αποφασίσαμε
την παραπέρα κλιμάκωση
του αγώνα μας με συλλαι-
τήρια και καταλήψεις μέ-
χρι τη δικαίωσή μας.

Για οποιοσδήποτε επι-
πτώσεις μόνο οι παραγωγοί
δεν θα ευθύνονται.

Καλούμε τους Βουλευτές
της Κρήτης να συμπαραστα-
θούν στο δικαίο αγώνα μας.

Ο Πρόεδρος
του Συν)μου Αρδής
Μπαριτάκης Μανώλης
Ο Πρόεδρος
του Αγρ. Συλλ)γου Αρδής
Μάλιος Χρήστος

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΒΗΣ

Απ' ό,τι μας πληροφορήσαν,
ο Πολιτιστικός Σύλλογος Αρ-
βης τύπωσε Ημερολόγιο με
κάρτα τό φεράγγι της Αρβης
και το διέθεσε στα μέλη τους
και σε άλλους συναπαρχιώτες
και ξένους.

Ετοιμάστηκε επίσης για κό-
ψιμο πρωτοχρονιάτικης πίτας
στις 6 του Γενάρη.
Ημερολόγιο τύπωσε και ο
Πολιτιστικός Σύλλογος Αγ. Βα-
σιλείου και πραγματοποιήσε
διάφορες άλλες εκδηλώσεις.

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ

► ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 1

Βουλή αναφέρεται:

«Είναι φυσικό η συζήτηση η οποία θα γίνει για
την γερμανική ενοποίηση να μην περιοριστεί αυστη-
ρώς μέσα στα πλαίσια των τεσσάρων μεγάλων δυ-
ναμειών με τις δυό Γερμανίες, αλλά θα πρέπει να έ-
χουν το λόγο και οι υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης.
Η Ελλάδα, όπως και άλλες χώρες, θα ζητήσει εύλογες
αποζημιώσεις για τις ζημιές τις οποίες έχει υποστεί
και προπαντός για χρήματα, τα οποία τους δανεί-
σαμε, εκόντες άκοντες εκείνη την εποχή».

Από αυτή τη θέση όμως παρουσιάζεται κάποια
υπαναχώρηση σε δηλώσεις του πρωθυπουργού στις
15—9—90 σε ερώτηση του δημοσιογράφου Κου-
τουμητόπουλου που μεταξύ άλλων λέγει: «Εάν η
ανθρωπότητα θέλει να λύσει το γερμανικό ζήτημα που
αποτελεί πρό-υπόθεση για την προβολή αιτήματος
για επανορθώσεις, η Ελλάδα δεν πρόκειται ν' αλλά-
ξει τη ροή του κόσμου».

Η Αγγλία όμως, η Γαλλία και οι ΗΠΑ που υπέγρα-
ψαν την «συμφωνία του Λονδίνου» το 1952, με την
οποία απήλλαξαν την Δ. Γερμανία από την καταβο-
λή πολεμικών αποζημιώσεων και μαζί τους η ΕΣΣΔ
στο διάστημα 1945 — 1954 που ήταν δυναμεις κα-
τοχής της Γερμανίας, απορρόφησαν αρκετούς πόρους
αλλά και γνώσεις. Τα μικρά κράτη όμως δεν πήραν
τίποτα. Βρέθηκαν αντίθετα στην ανάγκη να στείλουν
χιλιάδες εργατικά χέρια στις γερμανικές φάμπρικες
και βοήθησαν στην αναστήλωση και το ανέβασμά
της στην πρώτη θέση των οικονομικά ανεπτυγμένων
χωρών του κόσμου σήμερα.

Η μνήμη των νεκρών της Γερμανοϊταλικής κα-
τοχής και τα ερειπωμένα χωριά που έρησαν οι κυνη-
γημένοι κατακτητές επιβάλλουν με τον πιο επιτακτι-
κό τρόπο τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων μας. Εί-
ναι δικαίο, πιο αξιοπρεπές και πιο ανθρώπινο αυτό
από το να ζητιανεύουμε δάνεια από την ΕΟΚ.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ

ΚΑΝΤΙΑ ΠΛΑΣΤ Α.Ε.

ΕΥΧΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΠΕΛΑΤΕΣ ΤΗΣ

ΚΑΛΟ ΧΡΟΝΟ

ΚΑΙ ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΔΟΚΙΑΣ

ΣΕ ΟΛΟΥΣ